

Til lovforslag nr. L 207. Betænkning afgivet af arbejdsmarkedsudvalget den 29. marts 1985

Betænkning

over

Forslag til lov om tilskud til arbejdsgivernes betaling af arbejdsmarkedsbidrag

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder haft samråd med arbejdsministeren, finansministeren og ministeren for skatter og afgifter. Endvidere har arbejdsministeren skriftligt besvaret spørgsmål fra udvalget. Disse spørgsmål vil tillige med arbejdsministerens svar herpå blive optrykt i et bilagshæfte til betænkningen.

Finansministeren har under et samråd over for udvalget oplyst, at aftalen af 26. marts 1985 mellem regeringen og det radikale venstre om overenskomstløsning 1985-87, der er optrykt som bilag til betænkningen over forslag til lov om fornyelse og forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v. (L 206) indebærer, at finansieringen af arbejdsgivertilskuddet frem til 1. januar 1987 sker over provenuet fra den foreslåede selskabsskatteforhøjelse. Endvidere har finansministeren tilkendegivet, at det er regeringens opfattelse, at den i dette lovforslag foreslåede lettelse af arbejdsgiverbidragene skal opretholdes også efter 1. januar 1987. Finansieringen af lettelsen af arbejdsgiverbidragene fra januar 1987 vil blive vurderet til den tid ud fra den samlede statsfinansielle situation.

Herefter indstiller et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres, det radikale venstres, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) udtaler: socialdemokratiet tager klart afstand fra dette lovforslag. Det er utroligt, at regeringen og det radikale ven-

stre vil bruge ca. 2,5 mia kr. til generelle arbejdsgiversubsidier i form af lettelser for afgifter, når man samtidig afviser at bruge 1 mia kr. til en tiltrængt regulering af efterløns- og dagpengesatserne.

Beløbet, man nu vil give til arbejdsgiverne, svarer i øvrigt næsten til det beløb, regeringen yderligere vil beskære bloktilskuddene til kommunerne med i 1986.

Efter behandlingen i udvalget er det klart, at der ikke efter 1. januar 1987 er statsfinansiell dækning for disse milliardtilskud. Derfor må der forudses enten tilsvarende flere offentlige nedskæringer eller øgede skatter og afgifter.

Mindretallet indstiller naturligvis lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) er af den opfattelse, at lovindgrebet i overenskomsterne er unødvendigt og på længere sigt en metode til at overflødig gøre fagbevægelsen.

Arbejdsmarkedets parter bringes gennem indgreb i den situation, at de kan spekulere i et lovindgreb.

Dette har der helt klart været tale om i den overenskomstfase, der nu er overstået. Dansk Arbejdsgiverforening har kunnet regne med den borgerlige regerings samt det radikale venstres velvillige bistand til et lovindgreb.

Lovforslaget, som er et led i overenskomstpakken, er en ren tilskudslov, der indebærer et tilskud til arbejdsgiverne – svarende til 1,5 pct. af de 2 pct., som de skal af med i det første år af overenskomstperioden.

Dette er klart urimeligt, ikke mindst da Danmark i forvejen er et land med meget lave arbejdsgiverafgifter, når vi sammenligner med andre lande, som vi plejer at sammenligne os med.

Dertil kommer, at der rent faktisk ikke er dækning for denne udgift på statsbudgettet, hvilket får mindretallet til at frygte nye besparelser over for de grupper, som i forvejen har holdt for i regeringens nedskæringsbølge – nemlig arbejdsløse, syge og bistandsmodtagere. Alt i alt er lovforslaget om arbejdsgivertilskud en hån mod ovennævnte grupper.

Mindretallet indstiller derfor lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *trejde mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget), der indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, ønsker at udtale følgende:

Lovforslaget tilsigter at nedbringe arbejdsgivernes bidrag til arbejdsmarkedsuddannel-

serne m.v., hvilket venstresocialisterne er imod, ikke mindst fordi beløbet så skal finansieres på anden vis.

I første omgang fremskaffes provenuet gennem en forhøjelse af selskabsskatteprocenten fra 40 til 50 (L 209); men da denne finansiering kun gælder for en periode af to år, vil provenuet herefter skulle fremskaffes på anden vis, f.eks. gennem offentlige nedskæringer, øgede afgifter eller skatteforhøjelser. Der vil på denne måde være tale om, at lønarbejderne selv i løbet af to år vil bære udgifterne til den lettelse, som arbejdsgiverne får allerede fra 1985. Dertil kommer, at den kortsigtede finansieringsform (to år frem i tiden) træder i kraft, allerede før provenuet er fremskaffet gennem forhøjelsen af selskabsskatten.

Lovforslaget får således virkning allerede fra 1. oktober 1985, mens lovforslaget om forhøjelse af selskabsskatten (L 209) først vil få virkning et stykke tid ind i 1986.

Flemming Jensen (KF) fmd. Henning Andersen (KF) Bo Kristensen (KF)

Jette Thomsen (KF) Jens Peter Jensen (V) Tørnæs (V) Bente Juncker (CD)

Kofod-Svendsen (KrF) Jytte Andersen (S) Svend Auken (S) Bakholt (S)

Søren B. Jørgensen (S) nfmd. Taanquist (S) Lilli Gyldenkilde (SF) Ole Henriksen (SF)

Elisabeth Bruun Olesen (VS) Lone Dybkjær (RV)

Partierne FP og FD havde ikke medlemmer i udvalget.